

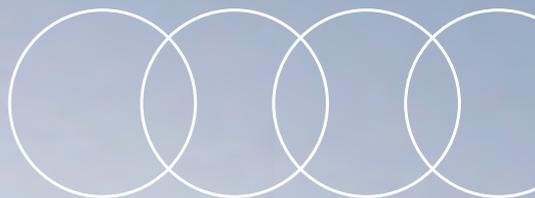
Schubertiada
30a edició

Estimaràs la música

Divendres 26 d'agost de 2022

Christian Blackshaw, piano

Obres de Mozart

Gaudeix del moment. El futur de la mobilitat és cosa nostra.

Nou Audi RS e-tron GT. 100% elèctric.

Autopodium

Ctra. Santa Coloma de Farners, 59
17005 Girona
Tel. 972 40 63 00 / 972 24 12 11

Ctra. Roses, 4
17600 Figueres
Tel. 972 67 12 11

Ctra. Sant Joan de les Abadesses, 86
17800 Olot
Tel. 972 26 42 08

Ctra. de Blanes, 100
17310 Lloret de Mar
Tel. 972 36 54 74

Consum d'electricitat combinat*: 21,7-20,6 kWh/100 km. Emissions combinades de CO₂*: 0 g/km.

*L'autonomia del vehicle pot variar a causa de factors externs, com ara el perfil de la ruta, la temperatura, el tipus de pneumàtics o l'estil de conducció de l'usuari.

**Els temps de càrrega reals poden variar en funció de les condicions i de la instal·lació de càrrega disponible.

Schubertiada
Vilabertran

Christian Blackshaw, piano

Obres de Mozart

Divendres 26 d'agost,

18:00 h

Canònica de Santa
Maria de Vilabertran

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 — 1791)

- 20' **Sonata per a piano n. 12 en fa major, K. 332 (1783)**
Allegro
Adagio
Allegro assai
- 18' **Sonata per a piano n. 4 en mi bemoll major, K. 282 (1775)**
Adagio
Menuetto I - Menuetto II
Allegro
- 18' **Sonata per a piano n. 14 en do menor, K. 457 (1784)**
Allegro
Adagio
Molto allegro

—Aquest programa s'interpretarà sense pausa—

www.schubertiada.cat

Christian Blackshaw, piano

Christian Blackshaw, un pianista profundament apassionat i sensible, és celebrat per la incomparable musicalitat de les seves actuacions. Després d'estudiar al Royal College de Manchester i a la Royal Academy de Londres, va ser el primer pianista britànic a estudiar al Conservatori de Leningrad. Ha actuat a tot el món i en festivals com a recitalista i solista, amb directors de renom com Valery Gergiev, Simon Rattle, Gianandrea Noseda, Yuri Temirkànov o Neville Marriner. La seva aclamada integral de Sonates per a piano de Mozart va ser enregistrada pel Wigmore Hall de Londres i publicada en quatre volums. Els crítics han estat unànimes en els seus elogis, descrivint aquests enregistraments com a "captivadors", "màgics" i "magistrals". Ha estat artista resident al Wigmore Hall.

Aquest és el segon concert de Christian Blackshaw a la Schubertíada; hi va debutar l'any 2021 a Valdegovía/Gaubea.

Tres sonates per a piano de Mozart

Manuel Capdevila i Font

Musicògraf

“És difícil explicar en poques paraules la meva opinió sobre la interpretació de les sonates de Mozart d'altra manera que amb aquesta paradoxa: la música de Mozart és al mateix temps molt fàcil i extremadament difícil d'interpretar. Per una part, les dificultats tècniques semblen d'entrada ser mínimes, insignificants; però, per altra part, alguns passatges no són gens fàcils car la transparència d'aquesta música exigeix una precisió i un tocar equilibrats al màxim nivell”.

Són paraules del gran pianista Walter Gieseking, en el text de presentació del seu enregistrament de la integral de les sonates de Mozart, que afegeix: “Una claredat perfecta i una lluminositat transparent donant a cada nota el seu just valor sonor; són, per a mi, les bases essencials d’una interpretació de la música mozartiana”. I encara: “L’expressió, que —si es compara amb les efusions romàntiques del s. XIX— és d’una simplicitat, d’una modèstia que poden semblar puerils, no està menys carregada d’un sentiment profund, fins i tot dolorós i tràgic. Però l’emoció està sempre públicament sotmesa a les exigències de la forma musical, de la perfecció clàssica, de la bellesa sublim de les línies melòdiques, que només un dels més grans genis pogué crear amb una prodigalitat i una riquesa d’inspiració semblants.”

Mozart fou un gran pianista. I el piano tingué un paper molt important en la seva vida i la seva carrera. Estrenava totes les seves obres ell mateix. Els pianos de Mozart, per als quals escrigué tota la seva música, però, eren molt diferents dels pianos actuals. El que es conserva en la seva casa nadiua a la Getreidegasse de Salzburg, de Walter, era del sistema de piano de martells i tenia dues octaves menys. Des del punt de vista històric està molt ben documentada la successió de pianos que utilitzà Mozart. Paul i Eva Badura-Skoda, en el seu llibre *L’art de tocar Mozart al piano* escriuen sobre el piano de Mozart: “La sonoritat era més i més petita cap a l’agut, les notes més agudes sonant quasi com *pizzicati*, però els baixos constituïen el seu registre més bell”.

S’han fet moltes edicions de les obres completes: Spehr, de Braunschweig; Breitkopf & Härtel, de Leipzig; Tobias Haslinger, de Viena, Simrock, de Bonn; Augener Ltd., de Londres; Pleyel, de París... En totes aquestes edicions la numeració de

les obres variava molt. No fou fins al 1875 que Köchel fixà el seu catàleg amb el números que han quedat com a definitius, confiant l'edició novament a Breitkopf & Härtel. Actualment, l'edició que es dona com la més acurada és la Urtext de Peters. Curiosament, totes les edicions iniciaren les seves col·leccions amb l'obra pianística, suposo que per ser la més senzilla i, per tant, econòmica. Aquesta comprèn divuit sonates, quatre fantasies, quinze col·leccions de variacions, divuit petites peces i sis sonates per a piano a quatre mans o per a dos pianos.

La majoria de les edicions completes inclouen les divuit sonates, però n'hi ha algunes que en publiquen 20, com per exemple l'Augener. Les n. 19 i 20 són dues sonates d'autoria dubtosa. La Sonata n. 19, en fa major, no és més que una combinació de dos moviments d'altres sonates: el segon moviment de la Sonata per a violí i piano K. 56 i l'*Allegretto* de la Sonata per a piano K. 570. La suposada Sonata n. 20, en do menor, consta de tres moviments, un *Adagio. Allegro con moto*, un *Andante espressivo* i un *Allegro molto*, i és d'origen totalment desconegut. Fou rebutjada per Köchel, però en el seu temps fou molt apreciada. Per exemple per Czerny, que escrigué: "Encara que no figuren en les edicions completes, aquesta sonata és, no obstant això, tan excel·lent i intel·lectual, que la recomano, tot i que el seu origen sigui dubtós."

Les tres sonates que figuren en el concert d'avui pertanyen a anys diferents i foren escrites en ciutats diferents. La **Sonata per a piano n. 12 en fa major, K. 332** fou composta l'estiu de 1778 a París. El manuscrit original el conserva l'Associació Filharmònica de Ljubljana. Consta dels típics tres moviments: Un *Allegro*, molt ric en idees plenes d'ímpetu i lirisme a la vegada; un *Adagio*, amb una cantilena molt equilibrada, amb uns baixos que es mouen molt suaument; i un *Allegro assai*,

una explosió d'alegria que acaba en un sorprenent *pianissimo*. Tota aquesta sonata té una mena d'aire teatral que em recorda el que em digué un dia Eduard Toldrà: que moltes obres de Mozart són òperes amagades, especialment els concerts per a piano i orquestra; i me'n feu una demostració pràctica cantant les suposades àries que contenia un concert.

Segueix la **Sonata per a piano n. 4 en mi bemoll major, K. 282**, composta a finals de 1774 a Salzburg. La partitura autògrafa es troba a la Biblioteca Nacional Prussiana de Berlín. També consta de tres moviments: *Adagio*, *Menuet I i II* i *Alllegro*. No és gaire freqüent que Mozart comenci una Sonata amb un *Adagio*, tot i que en algunes sonates per a violí i piano ja ho havia fet. Posar dos minuets en el segon temps és una pràctica que ja feien els compositors barrocs; són molt diferents: el primer és més elegant, el segon més ardent i personal. En l'*Alllegro* es nota una certa influència de Haydn.

Clou el programa la que per a molts és la millor de totes, la **Sonata per a piano n. 14 en do menor, K. 457**, composta el 14 d'octubre 1784 a Viena; fou dedicada per Mozart a la seva alumna Therese von Trattner, segona esposa de l'editor i llibreter vienès Johann Thomas Edler von Trattner. Li escrigué algunes cartes per explicar-li com l'havia d'entendre i interpretar, cartes avui dia perdudes malauradament.

Consta dels tres moviments habituals: un *Alllegro* de frisa fogaosa, un *Adagio* de càlida sensibilitat i un *Molto allegro* que torna al caràcter conflictiu del primer *Alllegro*, ple de contrastos, dissonàncies i abruptes modulacions. Posteriorment, hi anteposà la Fantasia K. 475, també en do menor. En certs moments aquesta sonata fa entreveure l'últim Beethoven. L'estudiós i biògraf mozartià Hermann Abert escrigué que la coda de l'*Alllegro* fa l'efecte d'un teló teatral que cau lentament al final d'una tragèdia.

AGRAÏMENTS

Col·laborador principal

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Castelló d'Empúries

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Vilajuïga
L'AIGUA VIBRANT

Damm
Fundació

Gràcies a

Audi
Autopodium
Girona · Olot · Figueres · Llord de Mar

CONSELL COMARCAL
DE L'ALT EMPORDÀ

EMPORDÀ TURISME
CATALUNYA-COSTA BRAVA

AVINYONET DE
PUIGVENTÓS
AJUNTAMENT

Mitjà col·laborador

33 Cat **M**úsica

En col·laboració amb

Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

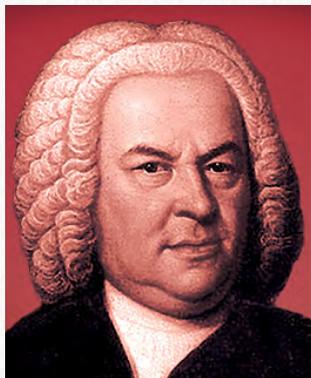
Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

PROPERES CONCERTS

CONCERT HOMENATGE ALS PROFESSIONALS DE LA SALUT

J. S. Bach © Elies Cottlib Hausmann

**Maria Florea, Elena Rey, Abel Tomàs,
Bernat Prat, Helena Satué
i Vera Martínez Mehner, violins**

Johann Sebastian Bach
**Integral de les sonates i partites
per a violí sol**

→ **Dissabte 27 d'agost, 19:30 h**
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

© David Ruano

Quartet Casals
Christian Blackshaw, piano

Obres de Xostakóvitx i Dvořák

→ **Diumenge 28 d'agost, 19:30 h**
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

Venda d'entrades
www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de

Organitza

Associació
Franz Schubert
Barcelona

www.schubertiada.cat

